

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิก โดย วริศรา โรจนบุตร*

A GUITAR RECITAL BY WARISARA ROJANBUT

วริศรา โรจนบุตร*

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร**

บทคัดย่อ

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก โดยนักแสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่ต่างยุคต่างสมัยกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของดนตรีในแต่ละยุค

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกในครั้งนี้ ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงทั้งหมด 11 บทเพลง ได้แก่ (1) Sakura (Tradition Japanese folk song) (2) Fantasia ประพันธ์โดย Sylvius Leopold Weiss (3) Queen Elizabeth's Galliard ประพันธ์โดย John Dowland (4) Mazurka Choro ประพันธ์โดย Heitor Villa Lobos (5) Tarantella ประพันธ์โดย Johann Mertz (6) Vals Venazolano No.3 ประพันธ์โดย Antonio Lauro (7) Danza in E minor ประพันธ์โดย Jorge Morel (8) Danza Brasileira ประพันธ์โดย Jorge Morel (9) Sevilla ประพันธ์โดย Isaac Albeniz (10) Vals Op.8 No.4 ประพันธ์โดย Agustin Barrios (11) Sunburst ประพันธ์โดย Andrew York

การแสดงครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2560 เวลา 13.30 นาฬิกา ณ หอแสดงดนตรี อาคารศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้เวลาในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง

คำสำคัญ: กีตาร์คลาสสิก / การแสดงกีตาร์คลาสสิก / วริศรา โรจนบุตร

Abstract

This guitar recital aims to develop the performer's guitar performance ability. The performer choose the pieces composed for guitar from different periods to represent the style of music in each age.

The program consists of eleven pieces : 1) Sakura Theme and Variation (Tradition Japanese folk song), 2) Fantasia by Sylvius Leopold Weiss, 3) Queen Elizabeth's Galliard by John Dowland, 4) Mazurka Choro by Heitor Villa Lobos, 5) Tarantella by Johann Mertz, 6) Vals Venazolano No.3 by Antonio Lauro, 7) Danza in E minor by Jorge Morel, 8) Danza Brasileira by Jorge Morel, 9) Sevilla by Isaac Albeniz, 10) Vals Op.8 No.4 by Agustin Barrios, 11) Sunburst by Andrew York.

The recital took place at Music hall, Building of Art and Culture, Chulalongkorn University on Saturday,11 March,2016. The approximate time of the recital is one hour.

KEYWORDS: Classical Guitar / Classical guitar recital / Warisara Rojanabut

* นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ry_@hotmail.co.th

** ศาสตราจารย์ ดร., สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, narongrit_d@hotmail.com

บทนำ

การศึกษากีตาร์คลาสสิกในระดับสูงนั้นจะต้องพัฒนาองค์ความรู้ครอบคลุมทุกด้าน การศึกษาบทเพลงนั้น ๆ ให้เกิดความรู้จริงทั้งด้านการวิเคราะห์บทเพลง การวางแผนการฝึกซ้อม การฝึกเทคนิคต่าง ๆ รวมไปถึงการวางแผนในการแสดง โดยในการแสดงครั้งนี้ผู้แสดงได้เลือกบทเพลงที่น่าสนใจและหลากหลาย โดยบทเพลงจะต่างยุคต่างสมัยเพื่อแสดงให้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงของดนตรีในแต่ละยุค

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ผลงานการประพันธ์กีตาร์คลาสสิกแต่ละยุคสมัย ให้แก่บุคคลที่สนใจ

1. เพื่อเป็นตัวอย่างในการผลิตบุคลากรที่มีความเป็นเลิศทางด้านดนตรีและเป็นแนวทางในการปฏิบัติเครื่องดนตรีกีตาร์คลาสสิก
2. เพื่อเปิดโลกทัศน์ในการรับฟังบทเพลงคลาสสิกในแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างกัน
3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติดนตรีของผู้เล่น
4. เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างสร้งงานด้านดนตรี รวมไปถึงการศึกษาและเผยแพร่ความเป็นมาของผู้ประพันธ์และบทเพลงที่นำมาแสดง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดรายชื่อบทเพลงและรูปแบบในการแสดง
2. นำรายชื่อบทเพลงไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีตาร์
3. กำหนดและวางแผนการฝึกซ้อมบทเพลง
4. ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์บทเพลงที่จะทำการแสดง
5. แสดงบทเพลงที่จะจัดแสดงให้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกกีตาร์คลาสสิกเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข
6. จัดหาพื้นที่เหมาะสมในการแสดงและจัดเตรียมสถานที่ในการแสดง
7. จัดทำสูจิบัตรและโปสเตอร์ข่าวประชาสัมพันธ์
8. จัดเตรียมสถานที่ในวันแสดงและฝึกซ้อมบทเพลงในสถานที่จริง
9. วิเคราะห์และเรียบเรียงผลการวิจัยเพื่อจัดทำเป็นรูปเล่ม

ผลการวิจัย

ในการแสดงครั้งนี้มีบทเพลงทั้งหมด 11 บทเพลง โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกเพียงหนึ่งบทเพลงจากวิทยานิพนธ์เพื่อนำมาอธิบายอย่างละเอียด ได้แก่บทเพลงต่อไปนี้

1. Sakura Variations Tradition Japanese

1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

"ซากุระ" เป็นเพลงพื้นบ้านของชาวญี่ปุ่นที่แสดงถึงฤดูใบไม้ผลิที่ผลิบานเป็นดอกซากุระ บทเพลงนี้ได้รับความนิยมในเขตเมืองเอะโดะยุคโบราณของประเทศญี่ปุ่น และใช้สอนนักเรียนในสถาบันดนตรีที่เริ่มหัดเรียนโกโตะ เครื่องดนตรีโบราณของประเทศญี่ปุ่น Miller (1990) บทเพลงนี้ได้รับความนิยมตั้งแต่สมัยเมจิ เป็นเพลงที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติว่าเป็นตัวแทนเพลงของญี่ปุ่น ต่อมาภายหลัง Yukihiro Yoko เกิดในปี 1925 นักกีตาร์คลาสสิกชาวญี่ปุ่นได้นำบทเพลงนี้มาเรียบเรียงใหม่โดยใช้เทคนิคกีตาร์หลากหลายรูปแบบเพื่อเลียนเสียงโกโตะ Yukihiro Yoko เรื่องประวัติไม่เป็นที่ปรากฏในสาธารณะ

1.2 ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์

ซากุระถูกประพันธ์ขึ้นโดยใช้สเกล pentatonic ซึ่งมีเพียงห้าโน้ต ซากุระจะถูกเขียนลงในรูปแบบภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า "In scale" โน้ตที่ Sakura ใช้ ได้แก่ E F A B และ C แต่ในบทเพลงที่เรียบเรียงใหม่นี้ Yukihiro Yoko นักกีตาร์ชาวญี่ปุ่นได้เพิ่มสีสันให้กับบทเพลง เขาได้ใช้เทคนิคการประพันธ์แบบการแปรทำนอง โดยเริ่มต้นจากท่อนนำเสนอ (Introduction) และเข้าสู่ทำนองหลัก (Theme) หลังจากนั้นจะแปรทำนองอีก 4 ครั้ง เพื่อให้เกิดสีสันกับบทเพลงโดยการแปรทำนองครั้งที่ 2 ได้ใช้เทคนิคเสียงลือก (Harmonic) เป็นกลวิธีที่ต้องฝึกฝนความแม่นยำของการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก ต้องใช้เวลาฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญและในการแปรทำนองครั้งที่ 4 นักประพันธ์ใช้เทคนิคการรวีว เพื่อเลียนเสียงโกโตะซึ่งจะบรรเลงอย่างรวดเร็ว ในท่อนนี้จะได้ยินทำนองหลักที่ซ่อนอยู่ด้วย

บทเพลงอยู่ในสัจลักษณ์ทำนองหลักและการแปร (Theme and Variations) องค์ประกอบหลักนั้นจะประกอบด้วย 2 ส่วน คือทำนองหลักและส่วนที่เป็นการแปรทำนอง และปิดท้ายด้วยช่วงหางเพลง ซากุระอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 โดยจะเริ่มจากท่อนนำเสนอมิมีการใช้เทคนิคการรวีวและเทคนิค Pizzicato (การใช้นิ้วดีดสายแทนการใช้คันชักสำหรับเครื่องสาย) เพื่อเลียนแบบเสียงเครื่องสายโกโตะ จากนั้นจึงเริ่มเข้าสู่ทำนองหลักในท่อนที่ 14 ทำนองหลักมีรูปแบบเหมือนต้นตำหรับเพลงเดิมของซากุระในแบบพื้นบ้าน Yukihiro Yoko ได้ใส่เสียงประสานผสมทำนองโดยใช้เป็นขั้นคู่ เช่น เริ่มจากคู่แปด คู่สาม คู่หก ตามลำดับ โดยทำนองหลักนั้นจะเป็นพื้นฐานในการแปรทำนองในท่อนต่อไป เมื่อเริ่มเข้าการแปรจะเป็นการนำทำนองหลักทั้งหมดมาแปรหลายครั้ง โดยครั้งที่ 1 เขาได้แปรทำนองในด้านจังหวะโดยเลือกใช้โน้ตเชบิตสองชั้น โดยจะให้สีสันของเสียงมีความแตกต่างคล้ายกับการบรรเลงโกโตะอย่างรวดเร็ว อัตราจังหวะท่อนนี้จะฟังดูไวขึ้น การแปรครั้งที่ 2 Yukihiro Yoko ได้เลือกใช้เทคนิคเสียงลือก เป็นการเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง ทำให้บทเพลงน่าสนใจมากขึ้น การแปรครั้งที่ 3 จะแปรทำนองและลักษณะของจังหวะ และความเข้มของเสียง ในท่อนจบมีการใช้เทคนิคเสียงลือกอีกครั้ง การแปรครั้งที่ 4 เขาได้เลือกใช้เทคนิคขั้นสูงคือการเล่นแบบรวีว โดยจะซ่อนทำนองหลักไว้นิดเนวนกับล่างสลับกัน เมื่อจบการแปรครั้งที่ 4 จะเข้าสู่ช่วงสุดท้ายคือโคดา (Coda) มีลักษณะเหมือนท่อนนำเสนอ เพียงสองห้องสุดท้ายก่อนจบนั้นจะย้ายมาเสียงต่ำคู่แปดและจบบทเพลง บทเพลงนี้ใช้เวลาแสดงประมาณ 6 นาที

ท่อนนำเสนอ ก่อนเข้าบทเพลงโดยเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 1-14 อยู่ในกุญแจเสียง A ไมเนอร์ อัตราจังหวะ 4/4 เริ่มต้นด้วยคอร์ด A ไมเนอร์ จากตัวอย่างด้านล่างจะเห็นว่าผู้ประพันธ์ใช้เทคนิค Pizzicato เป็นเทคนิคสำหรับเครื่องสาย เมื่อใช้ในกีตาร์คลาสสิกนั้นจะเป็นการเลียนเสียงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย โดยใช้

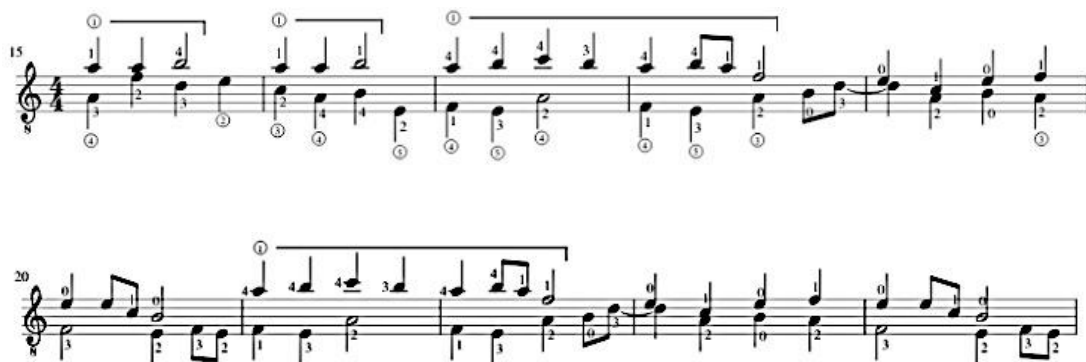
วิธีการนำมือขวาอุดสายจากนั้นจึงค่อยดีดสายกีตาร์ เพื่อให้เกิดลักษณะเสียงแบบ Pizzicato มีการใช้เทคนิคการรวีโน้ตด้วยนิ้ว i เพียงนิ้วเดียว ตั้งแต่ห้องที่ 9 - 10 ก่อนที่จะใช้เทคนิค Pizzicato อีกครั้ง (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 ห้องที่ 1-9

ทำนองหลักของบทเพลง เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 15-29 โดยทำนองหลักจะดำเนินอยู่ในแนวบนก่อนและหลังจากนั้นจะเริ่มเล่นสลับกับแนวล่าง ทำนองหลักอยู่ในกุญแจเสียง A ไมเนอร์ นักประพันธ์ใช้การดำเนินเพลงโดยใช้เพียงโน้ตขั้นคู่เท่านั้น เช่น คู่แปด คู่สาม คู่หก และคู่ห้า เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเป็นเสียงกลมกลืนเป็นส่วนใหญ่ (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 ห้องที่ 15-24

การแปรทำนองครั้งที่ 1 เริ่มจากห้องที่ 30-45 อัตราจังหวะท่อนนี้จะเร็วขึ้นด้วยการที่นักประพันธ์เลือกใช้โน้ตเชบิตสองชั้น กุญแจเสียง A ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 ห้องที่ 30-32

การแปรทำนองครั้งที่ 2 นักประพันธ์ใช้เทคนิคเสียงหลอก โดยบรรเลงเทคนิคเสียงหลอกขึ้นคู่แปดจากทำนองเดิม เริ่มต้นห้องที่ 46-61 (ตัวอย่างที่ 4)

ตัวอย่างที่ 4 ห้องที่ 46-49

การแปรทำนองครั้งที่ 3 เริ่มต้นห้องที่ 62-71 มีการให้บรรเลงซ้ำและต่อสู่ท่อนจบ โดยก่อนจบบทเพลงได้ใช้เทคนิคเสียงหลอกอีกครั้ง (ตัวอย่างที่ 5)

ตัวอย่างที่ 5 ห้องที่ 62-63

การแปรทำนองครั้งที่ 4 เริ่มต้นห้องที่ 72-100 นักประพันธ์ใช้เทคนิคการรวบโน้ตในการบรรเลงตลอดทั้งตอน เป็นตอนที่มือทำนองไพเราะอ่อนหวาน โดยยังซ่อนทำนองหลักของซากระไว้ ท่อนนี้อยู่ในกุญแจเสียง A ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 6)

ตัวอย่างที่ 6 ห้องที่ 72-73

โคดาในท่อนนี้จะมีลักษณะเหมือนท่อนนำเสนอกลับมาอีกครั้งและยังอยู่ในกุญแจเสียง A ไมเนอร์ มีการใช้เทคนิคการสั่นเสียง (vibrato) โดยก่อนจบบทเพลงสองห้องจะย้ายขึ้นคู่ต่ำลงคู่แปด (ตัวอย่างที่ 7)

ตัวอย่างที่ 7 ห้องที่ 101-103

1.3 วัตถุประสงค์ในการบรรเลงบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงพื้นบ้านของประเทศญี่ปุ่น โดยถูกนำมาเรียบเรียงใหม่โดย Yukihiro Yoko นักกีตาร์ชาวญี่ปุ่น บทเพลงนี้มีเทคนิคต่าง ๆ ที่น่าสนใจสอดแทรกอยู่ในการแปรทำนองหลักทั้ง 4 ครั้ง แต่ละท่อนนั้นจะมีเทคนิคที่แตกต่างกันไป โดยบทเพลงนี้สามารถแสดงความสามารถทางกีตาร์ได้เป็นอย่างดี และสามารถสื่อสารทางอารมณ์ที่แปลกใหม่สำหรับทางดนตรีคลาสสิก เนื่องจากเป็นบทเพลงจากทางเอเชีย โดยบทเพลงมีลักษณะเป็นแบบญี่ปุ่นดั้งเดิม ผิดแปลกจากบทเพลงที่ผู้แสดงเคยบรรเลงมา ทำให้เกิดความรู้สึกต้องการคัดเลือกบทเพลงนี้อยู่ในการแสดงครั้งนี้

1.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ผู้แสดงเริ่มต้นด้วยการดูโน้ตและแก้ไขการใช้นิ้วให้เหมาะสมกับผู้แสดง เพื่อให้ง่ายต่อการฝึกซ้อมและจดจำ การฝึกซ้อมนั้นผู้แสดงเริ่มจากการจดจำโน้ตโดยเริ่มจำโน้ตวันละหนึ่งหน้ากระดาษเพื่อให้เกิดความคุ้นชิน เมื่อสามารถจำได้นั้นจึงเริ่มฝึกบรรเลงกับเครื่องนับจังหวะ เพื่อจะได้เข้าใจจังหวะที่ถูกต้องจากโน้ตที่กำหนดโดยผู้ประพันธ์ ผู้แสดงเริ่มจากจังหวะที่ช้าและค่อย ๆ เพิ่มความเร็ว ในท่อนนำเสนอมีการใช้เทคนิคการรวมนิ้วโดยนิ้วชี้ ต้องฝึกซ้อมเบื้องต้นในอัตราความเร็ว 60 และเพิ่มความเร็ว เมื่อสามารถบรรเลงได้เพื่อให้สามารถควบคุมนิ้ว i ได้อย่างดี และสิ่งสำคัญนั้นต้องคิดให้ทำนองหลักนั้นเด่นชัดออกมา ต้องฝึกนิ้ว i ใช้วิธีการสะบัดนิ้ว i ให้เกิดเสียงดังเพื่อให้ทำนองนั้นออกมาชัดเจน ท่อนการแปรครั้งที่ 2 เทคนิคเสียงหลอก เป็นท่อนที่ต้องอาศัยความแม่นยำในการบรรเลง ในตอนนี้องค์กรใช้นิ้วก้อยของมือขวาเพื่อตีคอร์ด นี้นิ้วก้อยเป็นนิ้วที่อ่อนแรงแมกที่สุดทำให้ต้องฝึกซ้อมทุกวันเพื่อให้มีความแข็งแรงและความแม่นยำ ในท่อนการแปรครั้งที่ 4 ใช้เทคนิคการรวมนิ้ว เทคนิคนี้ต้องใช้เวลามากเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ฝึกสอนโดยการฝึกซ้อมให้ติดนิ้ว p กับ a พร้อมกันจากนั้นจึงตามด้วย m และ i ตามลำดับ ต้องฝึกซ้อมกับเครื่องนับจังหวะ และเน้นเสียงจากนิ้ว a เพื่อให้ทำนองหลักของบทเพลงนั้นเด่นชัดออกมา ในการที่จะเน้นเสียงทำนองหลักจากนิ้ว a นั้น ผู้แสดงต้องฝึกซ้อมโดยการติดนิ้ว a ให้ดังที่สุดและบรรเลงจังหวะเท่า ๆ กัน เมื่อทำได้จึงค่อยบรรเลงบทเพลงจริง ผู้แสดงฝึกซ้อมทุกวันทั้งแบบช้าและจังหวะจริงจนกระทั่งถึงวันแสดง

1.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินอ้างอิงที่ผู้แสดงเลือกนำมาคือ John Williams จาก The Seville Concert บทเพลง Sakura Theme and Variations โดย Yukihiro Yoko ผู้เรียบเรียง เป็นบทเพลงที่มีนักกีตาร์ทั่วโลกนำมาแสดงมากมาย แต่ผู้แสดงนั้นชอบการแสดงของ John Williams เพราะว่าเราสามารถตีความบทเพลงได้ออกมาชัดเจน ผู้ฟังสามารถจินตนาการตามความหมายที่เขาสื่อออกมาได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเขายังสามารถควบคุมจังหวะได้เป็นอย่างดี ผู้แสดงเปรียบเทียบการบรรเลงเทียบกับศิลปินอ้างอิงดังนี้

ทำนองหลัก ผู้แสดงตีความว่าเป็นตอนเกริ่นนำที่มีจังหวะช้าจึงเล่นให้ตรงจังหวะและค่อย ๆ ยืดจังหวะ ในท่อนจบ ลักษณะการบรรเลงในทำนองหลักนี้ค่อนข้างที่จะคล้ายกับศิลปินอ้างอิง

การแปรทำนองครั้งที่ 1 ผู้แสดงจะบรรเลงซ้ำในโน้ตตอนแรกมากกว่าศิลปินอ้างอิง โดยผู้แสดงจะบรรเลงให้จังหวะมีความมั่นคงและสามารถบรรเลงต่อเนื่องโดยไม่ติดขัด จากการศึกษาจากศิลปินท่านอื่นที่บรรเลงท่อนนี้ ส่วนมากจะยืดหยุ่น มีช้าและเร็ว ขึ้นอยู่กับการตีความ John Williams นั้นจะบรรเลงท่อนนี้แบบเร็ว แต่ผู้แสดงจะบรรเลงในจังหวะที่รู้สึกว่ามันคงและสามารถควบคุมได้เป็นอย่างดี เพื่อป้องกันการผิดพลาด

การแปรทำนองครั้งที่ 3 ผู้แสดงจะให้น้ำหนักดัง - เบา ในท่อนแรกของท่อนนี้โดยเริ่มจะเล่นเบา - ดัง - เบา จะสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้ชัดเจนและมีความเป็นดนตรีพื้นบ้านของญี่ปุ่น ความแตกต่างจากศิลปินอ้างอิง John Williams ได้ตัดการแปรทำนองครั้งที่ 3 ออกจากการบรรเลง โดยจะแสดงเพียงทำนองหลัก การแปรทำนองครั้งที่ 1 2 และ 4 ตามลำดับ การแปรทำนองครั้งที่ 4 ผู้แสดงจะบรรเลงโดยยืดจังหวะและบรรเลงช้ากว่าศิลปินอ้างอิงพอสมควร เพื่อให้จังหวะมีความต่อเนื่อง John Williams บรรเลง ท่อนนี้ในจังหวะเร็วและจังหวะเท่ากันตลอดจนกระทั่งจบบทเพลง แต่ผู้แสดงเลือกที่จะตีความโดยบรรเลงช้าลงเพียงเล็กน้อยเพื่อที่จะเน้นย้ำทำนองหลักได้ออกมาอย่างชัดเจน

กระบวนการเตรียมตัวสำหรับแสดง

1. กำหนดรายชื่อบทเพลงและรูปแบบในการแสดง
2. นำรายชื่อบทเพลงไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีตาร์
3. กำหนดและวางแผนการฝึกซ้อมบทเพลง
4. ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์บทเพลงที่จะทำการแสดง
5. แสดงบทเพลงที่จะจัดแสดงให้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกกีตาร์คลาสสิกเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข
6. จัดหาพื้นที่เหมาะสมในการแสดงและจัดเตรียมสถานที่ในการแสดง
7. จัดทำสูจิบัตรและโปสเตอร์ข่าวประชาสัมพันธ์
8. จัดเตรียมสถานที่ในวันแสดงและฝึกซ้อมบทเพลงในสถานที่จริง

ผลสรุปการดำเนินการวิเคราะห์ / อภิปรายผล

การที่จะแสดงดนตรีให้ผลงานออกมาดีที่สุดนั้นต้องมีการเตรียมตัววางแผนในการฝึกซ้อมทำสมาธิและความเพียรในการฝึกซ้อมมีความอดทนและมีวินัยต่อสิ่งที่กำลังจะทำให้ผลงานออกมาดีที่สุด ศึกษาหาข้อมูลและฟังบทเพลงจากนักกีตาร์คนอื่น ๆ เสมอ เพื่อที่จะได้รูปแบบใหม่ ๆ ในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก ผู้แสดงคิดว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะช่วยให้นักดนตรีหรือผู้ที่สนใจได้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ผู้แสดงต้องเตรียมตัวและข้อควรคำนึงในการแสดงดังนี้ เตรียมพร้อมสภาพร่างกายและจิตใจของผู้แสดงรวมถึงตรวจสอบอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการแสดง เตรียมพร้อมมาถึงสถานที่จัดแสดงจริง ทดลองบรรเลงเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสภาพอากาศภายในห้อง ทำสมาธิและทำจิตใจให้สบายเพื่อลดความตื่นเต้นในการแสดง

ทำการแสดงให้ได้อย่างสุดความสามารถอย่างเต็มที่ที่ฝึกซ้อมมา การควบคุมลดอาการตื่นเต้นและการเตรียมความพร้อมเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้แสดงบทเพลงออกมาอย่างแม่นยำ และประสบความสำเร็จในการแสดง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. 2552. *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฏฐา พันธุ์เจริญ. 2554. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- _____. 2551. *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Annala, H. and H. Matlik. 2010. *Handbook of guitar and lute composers*. Mel Bay Publications.
- Mariz, V. 1989. *Heitor Villa-Lobos, Compositor Brasileiro*. Itatiaia Limitada.
- Miller, S. D. 1990. "Themes and Variations, and Those Not to Be Overlooked." *Soundings* (Reston, VA) 3(2): 14-18.
- Perlak, K. S. 2008. *Finding a voice" in the American classical guitar vernacular: The work of Andrew York, Benjamin Verdery, Bryan Johanson, and David Leisner*. The University of Texas at Austin.
- Stover, R. D. 1992. *Six Silver Moonbeams: The Life and Times of Agustín Barrios Mangoré*. Querico Pubns.
- Wynberg, S. 1985. "Johann Kaspar Mertz. Guitar Works: Volume II." Unpublished works. Chanterelle Verlag, Heidelberg.
- Yates, S. 2011. *Isaac Albéniz: 26 Pieces Arranged for Guitar*, Mel Bay Publications.